

COMUNE DI S. DORLIGO DELLA VALLE – OBČINA DOLINA

(TRIESTE – TRST)

PRAVILNIK O LOKALNEM DAVKU NA NEPREMIČNINE (ILIA)

Sprejet s sklepom občinskega sveta št. 6 z dne 9. 3. 2023 – samo italijansko besedilo.

KAZALO

1. NASLOV – PREDPOGOJ, SUBJEKTI IN PREDMET DAVKA	3
1. člen – Predmet pravilnika	3
2. člen – Predpogoj za odmero davka	3
3. člen – Subjekt, pristojen za odmero davka	3
4. člen – Davčni zavezanec	3
2. NASLOV – OPREDELITEV IN DAVČNA OSNOVA	3
5. člen – Opredelitev nepremičnin, za katere se plača davek	3
6. člen – Stavbe, ki se obravnavajo kot enakovredne glavnemu prebivališču	4
7. člen – Davčna osnova	5
8. člen – Davčna osnova kmetijskih zemljišč	6
9. člen – Obdavčljiva vrednost stavbnih zemljišč	6
10. člen – Znižanje davčne osnove	6
11. člen – Neuporabnost stavb	6
3. NASLOV – OPROSTITVE IN ZNIŽANJA	7
12. člen – Davčne oprostitve za kmetijska zemljišča	7
13. člen – Oprostitev davka za druge nepremičnine	8
14. člen – Znižanje davka	8
4. NASLOV – PLAČILA, NAPOVEDI, ODMERA, IZTERJAVA, VRAČILA IN SPORI	9
15. člen – Davčne stopnje, odbitki in olajšave	9
16. člen – Plačilo davka	9
17. člen – Napoved ILIA	9
18. člen – Odgovorni višji uradnik za davek ILIA	10
19. člen – Preiskovalna pooblastila	10
20. člen – Nadzorna dejavnost in odmera	10
21. člen – Obresti	10
22. člen – Sankcije	11
23. člen – Prisilna izterjava	11
24. člen – Davčni spor	11
25. člen – Povračila in kompenzacija	11
5. NASLOV – PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE	11
26. člen – Prehodne določbe	11
27. člen – Začetek veljavnosti	12

1. NASLOV – PREDPOGOJ, SUBJEKTI IN PREDMET DAVKA

1. člen – Predmet pravilnika

1. V skladu z Deželnim zakonom št. 17 z dne 14. 11. 2022 se uvede lokalni davek na nepremičnine (ILIA), ki bo s 1. januarjem 2023 na območju dežele nadomestil občinski davek na nepremičnine (IMU) iz 738. odstavka 1. člena Zakona št. 160 z dne 27. 12. 2019.
2. Lokalni davek na nepremičnine (ILIA), v nadaljnjem besedilu: davek, se uporablja v občinah na območju dežele Furlanije - Julijske krajine.
3. Določbe iz tega pravilnika urejujejo zlasti pogoje, načine in upravne obveznosti za uporabo davka in so sprejete v okviru regulatorne pristojnosti iz 52. člena ZU 446/1997.
4. Za vse, kar ni izrecno navedeno in urejeno v tem pravilniku, se uporabljajo veljavni predpisi.

2. člen – Predpogoj za odmero davka

1. Predpogoj za odmero davka na nepremičnine je posedovanje nepremičnin na območju občine Dolina ob upoštevanju morebitnih izjem, ki jih določa zakon.

3. člen – Subjekt, pristojen za odmero davka

1. Občina je subjekt, pristojen za odmero davka na nepremičnine, katerih površina se v celoti ali pretežno nahaja na njenem območju.
2. Če se površina nepremičnin v celoti ali pretežno nahaja na območju občine, se ne izvaja odmera davka na nepremičnine, katerih lastnik ali imetnik katere koli stvarne pravice je občina.
3. V primeru sprememb občinskega ozemlja je za odmero davka pristojna občina, na območju katere se nepremičnine nahajajo na dan 1. januarja v letu, na katerega se davek nanaša.

4. člen – Davčni zavezanec

1. Davčni zavezanec je imetnik nepremičnin, to je lastnik oziroma imetnik stvarne pravice užitka, uporabe, prebivanja, zakupa, stavbne pravice na nepremičninah.
2. Davčni zavezanci so:
 - a) **starš**, ki ima pravico do varstva in vzgoje otrok in ki mu je družinski dom ter pravico do prebivanja v njem dodelil sklep sodnika;
 - b) **koncesionar**, ki ima na podlagi koncesije pravico do upravljanja javnega dobra;
 - c) **najemnik**, ki so mu bile v finančni najem od datuma sklenitve pogodbe in za njeno celotno trajanje, dodeljene nepremičnine, tudi tiste, ki še niso zgrajene ali pa so v fazi gradnje.
 - d) **preživeli zakonec** v skladu s 540. členom Civilnega zakonika, ki mora plačati dolgovani davek, tudi če obstajajo drugi dediči, saj ima pravico do prebivanja v hiši in povezanih sestavinah, če so bile v lasti pokojnika ali v solastništvu zakoncev.
3. Če za isto nepremičnino obstaja več davčnih zavezancev, je vsak od njih samostojno odgovoren za izpolnitev davčne obveznosti, pri odmeri davka pa se upoštevajo subjektivni in objektivni elementi, povezani z vsakim posameznim deležem, ki ga zavezanec poseduje, tudi v primerih uveljavljanja oprostitev ali olajšav.
4. Za nepremičnine v stečajnem postopku ali v postopku prisilne upravne likvidacije je **stečajni ali likvidacijski upravitelj** odgovoren za plačilo morebitnega davka za celotno obdobje stečajnega postopka do treh mesecev od datuma sklepa o prenosu nepremičnin.

2. NASLOV – OPREDELITEV IN DAVČNA OSNOVA

5. člen – Opredelitev nepremičnin, za katere se plača davek

1. Za namene odmere lokalnega davka se uporabljajo naslednje opredelitve:

a) **stavba** je nepremičnina, ki je ali bo vpisana v kataster stavb, s pripisanim katastrskim dohodkom. Za sestavni del stavbe se štejeta površina, ki jo zaseda zgradba, in površina, ki se izključno za namene prostorskega načrtovanja šteje kot sestavina dela stavbe, pod pogojem, da sta v katastru vpisani skupaj oziroma povezani tako, da dejansko tvorita eno samo nepremičnino. Za novogradnjo se davek začne odmerjati od datuma dokončanja gradbenih del oziroma od datuma začetka uporabe, če ta nastopi prej.

b) **stavba za opravljanje gospodarskih dejavnosti** je stavba iz točke a), ki jo posestnik uporablja izključno za opravljanje obrti, poklica ali poslovne dejavnosti, kot to določata 53. in 55. člen Uredbe predsednika republike št. 917 z dne 22. 12. 1986 (Potrditev enotnega besedila o davkih od dohodkov);

c) **stavbno zemljišče** je zazidljivo zemljišče, namenjeno gradnji stavb na podlagi splošnih ali izvedbenih aktov prostorskega načrtovanja oziroma na podlagi pogojev, ki dejansko zagotavljajo izvedljivost gradnje, določenih v skladu z merili za priznanje nadomestila v primeru razlastitve v javno korist. Zemljišče se šteje za zazidljivo, če se lahko uporabi za gradnjo na podlagi splošnega prostorskega akta, ki ga je sprejela občina, ne glede na soglasje dežele in sprejetje instrumentov za njegovo izvajanje. Nezazidljiva pa so zemljišča v posesti in upravljanju neposrednih pridelovalcev in kmetov kot samostojnih podjetnikov iz 1. člena ZU 99/2004, prijavljenih v sistem socialne varnosti v kmetijstvu, vključno s kmetijskimi podjetji iz tretjega odstavka 1. člena navedene zakonske uredbe. Na omenjenih zemljiščih velja pravica do nadaljnje kmetijsko-gozdarske in pašniške rabe z izvajanjem dejavnosti, kot so obdelava zemljišč, gozdarstvo, gojenje gob in reja živali.

d) **kmetijsko zemljišče** je zemljišče, vpisano v kataster, namenjeno kateri koli rabi, tudi neobdelano.

e) **glavno prebivališče** je nepremičnina, ki je vpisana ali se lahko vpiše v kataster stavb kot edina nepremičnina, v kateri imetnik običajno prebiva in ima prijavljeno stalno prebivališče. Za opredelitev nepremičnine kot glavnega prebivališča se morata nujno izpolnjevati pogoja običajnega in stalnega prebivališča.

f) **sestavine dela glavnega prebivališča** so nepremičnine, razvrščene v katastrske razrede C/2, C/6 in C/7 v obsegu največ ene sestavine dela stavbe za vsakega od navedenih katastrskih razredov, tudi če so vpisane v kataster skupaj z delom stavbe, namenjenem bivanju, ki jih ima in jih neposredno uporablja zavezanec, ki je lastnik nepremičnine glavnega prebivališča; nepremičnina se šteje za sestavino dela glavnega prebivališča, če je imetnik ali delni imetnik glavnega prebivališča hkrati imetnik ali delni imetnik sestavine dela prebivališča in če sestavina trajno in izključno služi omenjenemu prebivališču z obstojem objektivnih in subjektivnih elementov iz 817. člena Civilnega zakonika.

2. V zvezi z določbami črke a) prejšnjega odstavka se za funkcionalno površino šteje površina, ki je del istega gradbenega sklopa stavbe in je v katastru vpisana skupaj s stavbo; površina funkcionalno in objektivno služi stavbi in njeni prostornini v skladu z izdanimi gradbenimi dovoljenji.

3. Davek je treba plačati tudi za stavbe, ki so zgrajene brez dovoljenja, ne glede na to, ali je bila predložena vloga za legalizacijo in ne glede na njen izid; davek se plača tudi za zemljišče, kjer je bila zgrajena stavba brez dovoljenja, čeprav ga akti urejanja prostora ne štejejo za zazidljivega: zgolj za davčne namene se zemljišče šteje za zazidljivo od datuma začetka del, če ga je mogoče določiti ali ugotoviti z drugimi dokaznimi sredstvi.

6. člen – Stavbe, ki se obravnavajo kot enakovredne glavnemu prebivališču

1. Stavbe, ki se obravnavajo kot enakovredne glavnemu prebivališču, so naslednje:

a) nepremičnina v lasti stanovanjskih zadrug, na kateri je vzpostavljena nedeljena lastnina in ki je namenjena bivanju, ter sestavine nepremičnine, ki je članom omenjenih zadrug dodeljena kot glavno prebivališče;

b) nepremičnina v lasti stanovanjskih zadrug, na kateri je vzpostavljena nedeljena lastnina, namenjena univerzitetnim študentom, ki so člani omenjenih zadrug in jim je bilo stanovanje dodeljeno, tudi če v njih nimajo prijavljenega stalnega prebivališča;

c) stanovanjska stavba, namenjena neprofitnim stanovanjem, ki se uporabljajo kot glavno prebivališče, kot jih določa Uredba ministra za infrastrukturo z dne 22. 4. 2008;

d) družinski dom, dodeljen staršu, ki mu je bila z odločbo sodišča dodeljena pravica do varstva in vzgoje otroka; omenjena odločba je tudi izključno za namene odmere davka pravna podlaga, ki temu staršu priznava pravico do prebivanja v hiši;

e) samo ena nepremičnina, vpisana ali ki se lahko vpiše v kataster stavb kot edina nepremičnina, ki je v posesti in ne v najemu redno zaposlenih pripadnikov oboroženih sil in policijskih enot vojaškega sistema, zaposlenih v policijskih enotah civilnega sistema, zaposlenih v državni gasilski službi in, brez poseganja v določbe prvega odstavka 28. člena Zakonske uredbe št. 139 z dne 19. 5. 2000, zaposlenih na prefekturi, za katere se ne zahteva izpolnjevanja pogojev glavnega in stalnega prebivališča.

f) nepremičnina v posesti starejših ali invalidnih oseb, ki se zaradi trajne hospitalizacije naselijo v domu ali zdravstveni ustanovi, se obravnava kot glavno prebivališče pod pogojem, da se ta ne oddaja v najem. Za take nepremičninske enote je treba priložiti ustrezno izjavo o obstoju ali prenehanju pogojev za olajšave v roku in na način, ki ju določa veljavni zakon.

7. člen – Davčna osnova

1. Osnova za odmero davka je vrednost nepremičnin.

2. Vrednost stavb, vpisanih v kataster, se določi s pomnožitvijo vsote katastrskih dohodkov, veljavnih 1. januarja leta obdavčitve, povečanih za 5 odstotkov v skladu z osemindesetimi odstavkom 3. člena Zakona št. 662 z dne 23. 12. 1996 (Ukrepi za racionalizacijo javnih financ), z naslednjimi množitelji:

a) 160 za stavbe iz katastrske skupine A in katastrskih razredov C/2, C/6 in C/7, z izjemo katastrskega razreda A/10;

b) 140 za stavbe iz katastrske skupine B in katastrskih razredov C/3, C/4 in C/5;

c) 80 za stavbe iz katastrskega razreda D/5;

d) 80 za stavbe iz katastrskega razreda A/10;

e) 65 za stavbe iz katastrskega razreda D, z izjemo stavb iz katastrskega razreda D/5;

f) 55 za stavbe iz katastrskega razreda C/1.

3. Spremembe katastrskega dohodka, nastale med letom zaradi gradbenih del na stavbi, začnejo veljati z datumom dokončanja del oziroma z datumom začetka uporabe, če ta nastopi prej; dela so namenjena na primer:

a) spremembi namenske rabe nepremičnine (npr. iz stanovanja v pisarno);

b) ukinitvi nepremičninske enote v katastru;

c) določitvi nove nepremičninske enote v katastru;

d) združitvi dveh ali več nepremičninskih enot v katastru.

4. Za stavbe, ki niso vpisane v kataster in so razvrščene v katastrsko skupino D, v celoti v posesti podjetij in ločeno računovodsko evidentirane, se do predložitve vloge za pripis katastrskega dohodka vrednost na dan začetka vsakega koledarskega leta oziroma na dan nakupa, če ta nastopi pozneje, določi skladno z merili iz predzadnjega stavka tretjega odstavka 7. člena Uredbe z zakonsko močjo št. 333 z dne 11. 7. 1992 (Nujni ukrepi za konsolidacijo javnih financ), potrjene in spremenjene z Zakonom št. 359 z dne 8. 10. 1992, pri čemer se za določitev vrednosti uporabijo predvideni količniki iz omenjene uredbe, ki se posodobijo z uredbo ministra za ekonomijo in finance.

5. V primeru finančnega najema se vrednost določi na podlagi računovodskih izkazov najemodajalca, ki je dolžan najemodajalcu takoj posredovati vse podatke, potrebne za izračun.

6. Če se na zemljišču gradi, ruši ali obnavlja stavba skladno s črkami c), d) in f) prvega odstavka 3. člena Uredbe predsednika republike št. 380 z dne 6. 6. 2001 (Enotno besedilo zakonskih in podzakonskih določb o gradbeništvu), je davčna osnova vrednost stavbnega zemljišča brez upoštevanja vrednosti stavbe v fazi gradnje, in sicer do datuma dokončanja gradbenih, prenovitvenih ali obnovitvenih del oziroma do datuma, ko je novo zgrajena, prenovljena ali obnovljena stavba že v uporabi, če ta nastopi pred datumom dokončanja del.

8. člen – Davčna osnova kmetijskih zemljišč

1. Vrednost kmetijskih in neobdelanih zemljišč se določi tako, da se pri izračunu dohodka od lastništva zemljišča, evidentiranega v katastru in veljavnega na dan 1. januarja leta obdavčitve, ki se skladno z enainpetdesetim odstavkom 3. člena Zakona 662/1996 poveča za 25 odstotkov, uporabi množitelj 135.

9. člen – Obdavčljiva vrednost stavbnih zemljišč

1. Vrednost stavbnih zemljišč sovпада s tržno vrednostjo zemljišča na dan 1. januarja leta obdavčitve ali na dan sprejetja aktov prostorskega načrtovanja, pri čemer se upoštevajo lokacija, indeks zazidljivosti, dovoljena namenska raba, stroški za morebitna dela za ureditev zemljišča, ki so potrebna za izvedbo gradnje, in povprečne cene na trgu, ki izhajajo iz podatkov o prodaji zemljišč s podobnimi značilnostmi.

2. Če se na zemljišču gradi, ruši ali obnavlja stavba skladno s črkami c), d) in f) prvega odstavka 3. člena Enotnega besedila zakonskih in podzakonskih določb o gradbeništvu v skladu z Uredbo predsednika republike št. 380 z dne 6. 6. 2001, je davčna osnova vrednost stavbnega zemljišča brez upoštevanja vrednosti stavbe v fazi gradnje, in sicer do datuma dokončanja gradbenih, prenovitvenih ali obnovitvenih del oziroma do datuma, če ta nastopi pred datumom dokončanja del, ko je novo zgrajena, prenovljena ali obnovljena stavba že v uporabi ali vpisana v kataster ne glede na to, ali je bilo izdano uporabno dovoljenje.

3. Zemljišče, ki predstavlja funkcionalni del že zgrajene in vpisane stavbe ali stavbe, ki mora biti vpisana v kataster stavb, se ne obdavčuje, če so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 5. člena.

4. Za nepremičnine, razvrščene v katastrski razred F/2, se plača davek, kot če bi bilo zemljišče stavbno.

5. Skladno s šestim odstavkom Deželnega zakona 17/2022 občinski odbor oceni tržne vrednosti stavbnih zemljišč po enotah urejanja prostora, in sicer s pomočjo usposobljenih strokovnjakov za to področje, ki so vpisani v poklicno zbornico in izbrani na način, ki ga določajo veljavni zakoni, tudi med občinskimi uslužbenci, v številu od 1 (ena) do 3 (tri).

10. člen – Znižanje davčne osnove

1. Davčna osnova za odmero davka se zniža za 50 odstotkov:

a) za objekte zgodovinskega ali umetniškega pomena iz 10. člena Zakonske uredbe št. 42 z dne 22. 1. 2004 (Zakonik o kulturni in krajinski dediščini v skladu z 10. členom Zakona št. 137 z dne 6. 7. 2002);

b) za stavbe, za katere je bila podana izjava o neprimernosti za uporabo, ki se tudi dejansko ne uporabljajo, in sicer izključno za obdobje, v katerem so bile stavbe v takem stanju. Neprimernost za uporabo ugotavlja občinski tehnični urad na podlagi strokovne cenitve na stroške lastnika, ki priloži ustrezno dokumentacijo. Davčni zavezanec lahko tudi predloži nadomestno dokazilno izjavo v skladu z Uredbo predsednika republike št. 445 z dne 28. 12. 2000 s tehničnim poročilom izvedenca, ki potrjuje izjavo o neprimernosti za uporabo stavbe.

c) v primeru nepremičnin, razen tistih, razvrščenih v katastrski razred A/1, A/8 ali A/9, ki jih zavezanec oddaja v brezplačno uporabo sorodnikom do prvega kolena, da jo ti uporabljajo kot glavno prebivališče pod pogojem, da je posodbena pogodba registrirana in da ima posodnik samo eno bivališče v deželi; poleg tega mora imeti posodnik stalno ter glavno prebivališče prijavljeno v isti občini, v kateri se nahaja nepremičnina, ki jo oddaja v brezplačno uporabo; davčna osnova se zniža tudi, če ima posodnik v isti občini poleg nepremičnine, ki jo oddaja v brezplačno uporabo, še drugo nepremičnino, ki jo uporablja kot glavno bivališče, razen stanovanj, razvrščenih v katastrske razrede A/1, A/8 ali A/9. Ugodnost iz te točke se v primeru smrti izposojevalca prenese na zakonca izposojevalca, če imata mladoletne otroke.

11. člen – Neuporabnost stavb

1. Za uveljavljanje olajšav iz črke b) prvega odstavka 10. člena mora neuporabnost temeljiti na dejanski poškodovanosti objekta, ki ne izpolnjuje zahtev glede statične varnosti (stavba je delno

porušena, nevarna, razpada ipd.) ali minimalnih zdravstvenih in higienskih zahtev, zaradi katerih je uporaba stavbe nemogoča ali nevarna: stavba je zaradi nevarnosti za telesno integriteto ali zdravje oseb objektivno in povsem neprimerna za dodeljeno namensko rabo.

2. Omenjene olajšave se ne uveljavljajo, če je neuporabnost ali neprimernost za uporabo mogoče odpraviti z rednim ali izrednim vzdrževanjem na podlagi črk a) in b) 3. člena UPR 380/2001 z nadaljnjimi spremembami in dopolnitvami.

3. Stavba se ne šteje za neuporabno za namene iz prvega odstavka v naslednjih primerih:

a) stavbe, ki se ne uporabljajo zaradi vzdrževalnih del katere koli vrste za ohranitev, posodobitev ali izboljšanje iz črk a) in b) 3. člena UPR 380/2001 z nadaljnjimi spremembami in dopolnitvami.

b) stavbe, kjer potekajo gradbena dela iz črk c), d) in f) UPR 380/2001, v obdobju izvajanja del;

c) neuporabljene stavbe ali stavbe, ki nimajo nobenih priključkov;

d) stavba, za katero je bilo v katastru izjavljeno, da je gradnja dokončana, vendar ni bilo še izdano potrdilo o skladnosti gradnje/uporabno dovoljenje;

3. Stavba se šteje za neuporabno, če so na stavbi nastale na primer naslednje poškodbe:

a) temelji so izredno poškodovani, kar lahko ogrozi stabilnost stavbe;

b) horizontalne konstrukcije (stropi in ostrešje) so izredno poškodovane in so posledično nevarne za stvari oziroma osebe s tveganjem rušenja;

c) vertikalne komunikacije in konstrukcije so izredno poškodovane, kar lahko predstavlja nevarnost in povzroči škodo na stvareh oziroma osebah s tveganjem delnega ali popolnega rušenja;

d) župan je izdal odredbo za rušitev ali obnovo, da se prepreči škoda na stvareh oziroma osebah.

e) stavbe, ki zaradi notranje in zunanje poškodovanosti ni več primerna za uporabo, za katero je bila namenjena.

5. Če stavbo sestavlja več nepremičninskih enot (opredeljenih v skladu z veljavnimi postopki za vpis v kataster) tudi z različno namembnostjo in neuporabnost zadeva le posamezne nepremičninske enote, se bo znižanje pristojbine uveljavljalo le za neuporabljene enote in ne za celotno stavbo.

6. Za uveljavljanje olajšave se neprimernost za uporabo, ki je bila ustrezno preverjena, začne na dan,

a) ko je bila tehničnemu uradu predložena vloga za strokovno mnenje na stroške lastnika oziroma

b) ko je bila davčnemu uradu predložena enotna nadomestna izjava v skladu z UPR 445/2000, o potrditvi izvedenca, da je stavba neprimerna za uporabo ali bivanje.

7. Za priznanje pravice do znižanja še nadalje veljajo izjave, ki so bile predložene za davek ICI in IMU za prejšnja davčna leta, pod pogojem, da je stanje neuporabnosti skladno z določbami tega člena.

3. NASLOV – OPROSTITVE IN ZNIŽANJA

12. člen – Davčne oprostitve za kmetijska zemljišča

1. Davka se ne plačuje od kmetijskih zemljišč, ki:

a) so v lasti in upravljanju neposrednih pridelovalcev ter kmetov kot samostojnih podjetnikov iz 1. člena Zakonske uredbe 99/2004, prijavljenih v sistemu socialne varnosti v kmetijstvu, vključno kmetijska podjetja iz tretjega odstavka 1. člena navedene Zakonske uredbe 99/2004, ne glede na njihovo lokacijo;

b) imajo nespremenljivo kmetijsko-gozdarsko-pašniško namensko rabo z nedeljivim in neodtujljivim skupnim lastništvom;

c) spadajo v gorska ali hribovska območja, kot so opredeljena v Okrožnici ministrstva za finance št. 9 z dne 14. 6. 1993, objavljeni v Rednem dodatku št. 53 k Uradnemu listu, Splošna serija št. 141 z dne 18. 6. 1993.

13. člen – Oprostitev davka za druge nepremičnine

1. Davka na nepremičnine so za obdobje med letom, v katerem so izpolnjeni predpisani pogoji, oproščene nepremičnine, ki so:

- a) prijavljene kot glavno prebivališče ali temu enakovredno prebivališče, kot ju opredeljujeta črki a) in b) prvega odstavka 4. člena, razen prebivališč iz katastrskih razredov A/1, A/8 ali A/9;
- b) na deželnem območju v lasti države, Avtonomne dežele Furlanije - Julijske krajine in občin v deželi, združenj lokalnih uprav v deželi, ki so pravne osebe, konzorcijev lokalnih uprav in nacionalnih zdravstvenih ustanov, ter ki so namenjene izključno opravljanju institucionalnih nalog.
- c) stavbe, razvrščene ali ki se lahko razvrstijo v katastrski razred od E/1 do E/9;
- d) stavbe, namenjene kulturni dejavnosti iz člena 5 bis Uredbe predsednika republike št. 601 z dne 29. 9. 1973 (Ureditev davčnih olajšav);
- e) stavbe, izrecno namenjene opravljanju verskih obredov pod pogojem, da izpolnjujejo določbe iz 8. in 19. člena Ustave, in sestavine delov teh stavb;
- f) stavbe v lasti tujih držav in mednarodnih organizacij, ki so na podlagi mednarodnih sporazumov, veljavnih v Italiji, oproščene lokalnega davka na stavbni dohodek;
- g) nepremičnine v posesti in uporabi subjektov iz črke i) prvega odstavka 7. člena Zakonske uredbe št. 504 z dne 30. 12. 1992 (Preureditev financ teritorialnih uprav v skladu s 4. členom Zakona št. 421 z dne 23. 10. 1992), ki so namenjene izključno neprofitnemu opravljanju dejavnosti iz iste črke i); prav tako se uporabljajo določbe člena 91 bis UZM št. 1 z dne 24. 1. 2012 (Nujne določbe za konkurenco, razvoj infrastruktur in kompetitivnost), ki je bila potrjena in spremenjena z Zakonom št. 27 z dne 24. 3. 2012, in pravilnik iz Uredbe ministra za ekonomijo in finance št. 200 z dne 19. 11. 2012;
- h) stavbe, ki jih je gradbeno podjetje zgradilo in namenilo prodaji, če ohranijo prvotno namensko rabo in niso oddane v najem;
- i) nepremičnine, dodeljene v brezplačno uporabo občini ali drugi lokalni instituciji oziroma negospodarski organizaciji in so namenjene izključno za izvajanje njihovih institucionalnih in v statutu navedenih nalog. Oprostitev plačila velja samo za obdobje leta, v katerem so izpolnjeni pogoji iz tega člena.

2. Oprostitev iz črke g) prvega odstavka je omejena na nepremičnine, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- a) posestnik, lastnik, imetnik stvarne pravice ali finančni najemnik mora biti tudi uporabnik;
- b) upoštevanje pogojev in določb iz člena 91 bis UZM 1/2012 z nadaljnjimi spremembami in dopolnitvami ter Pravilnika Ministrstva za finance št. 200/2012.

3. Seznam oprostitev iz prvega odstavka je izčrpen in ga ni mogoče razlagati po analogiji.

4. Ob upoštevanju 91. člena UZM 1/2012 z nadaljnjimi spremembami in dopolnitvami se namen nepremičnine upošteva kot pogoj za oprostitev iz prvega odstavka, samo če časovni in prostorski namen nepremičnine ustreza specifičnemu cilju, na katerega se oprostitev nanaša.

14. člen – Znižanje davka

1. Davek, odmerjen na podlagi davčne stopnje, ki jo občina določi skladno z drugim in s tretjim odstavkom 9. člena, se zniža na 75 % za nepremičnine, oddane v najem po vnaprej dogovorjeni najemnini skladno z Zakonom št. 431 z dne 9. 12. 1998 (Ureditev najema in oddaje stanovanjskih nepremičnin). Oprostitev iz prejšnjega stavka se uveljavlja izključno pri pogodbah s potrdilom o skladnosti ekonomske in normativne vsebine pogodbe z določbami Zakona 431/1998 z nadaljnjimi spremembami in dopolnitvami in MU z dne 16. 1. 2012: potrdilo se izdaja na način, ki ga določa območni sporazum na lokalni ravni.

2. Davek se odmeri na polovico za eno samo nepremičnino, ki je uporabljena v bivalne namene, ni oddana v najem ali brezplačno uporabo ter jo lastnik ali užitek ima v deželi; ta imetnik nima stalnega prebivališča na državnem ozemlju, prejema pokojnino, priznana na podlagi mednarodnega sporazuma z Italijo, in stalno prebiva v drugi državi, kjer ima pokojninsko in zdravstveno zavarovanje.

4. NASLOV – PLAČILA, NAPOVEDI, ODMERA, IZTERJAVA, VRAČILA IN SPORI

15. člen – Davčne stopnje, odbitki in olajšave

1. Davčne stopnje, olajšave in odbitki so določeni s sklepom občinskega sveta pod pogoji in v obsegu, kot to določajo veljavne posebne zakonske določbe.
2. Sklep mora biti sprejet v roku, ki ga določajo državni zakonski predpisi za sprejetje proračuna, in objavljen do 28. oktobra na spletni strani Direktorata za finance pri Ministrstvu za ekonomijo in finance, da začne učinkovati s 1. januarjem leta, na katerega se nanaša; če sklep ni sprejet oziroma ni objavljen v roku, se potrdijo davčne stopnje, odbitki in olajšave, ki so veljali v prejšnjem letu, oziroma, če teh ni, zakonsko določene osnovne davčne stopnje, odbitki in olajšave.
3. Ohranjena je možnost sprememb davčne stopnje v roku, ki ga določa drugi odstavek 193. člena Zakonske uredbe št. 267 z dne 18. 8. 2000, za vzpostavitev uravnoteženosti proračuna z odstopanjem od 169. odstavka 1. člena Zakona št. 296 z dne 27. 12. 2006.

16. člen – Plačilo davka

1. Davek je treba plačati za koledarska leta sorazmerno z deležem in z meseci leta, v katerih je trajala posest. Če je posest trajala več kot polovico dni istega meseca, se šteje, da je posest trajala cel mesec. Dan prenosa posesti se zaračuna prevzemniku, ki v celoti plača davek za mesec, v katerem je potekal prenos, če je število dni njegove posesti enako kot število dni odstopnikove posesti. Vsako koledarsko leto predstavlja samostojno davčno obveznost.
2. Davčni zavezanci plačajo davek Občini za tekoče leto v dveh obrokih: prvi zapade v plačilo 16. junija, drugi 16. decembra. Davčni zavezanec lahko v vsakem primeru poravnava davek, dolgovan za celo leto, v enkratnem znesku do 16. junija. Plačilo zadnjega obroka iz naslova preostalega zneska davka, dolgovanega za celo leto, se izvede s poravnavo na podlagi davčnih stopenj, ki so objavljene na spletni strani Direktorata za finance Ministrstva za ekonomijo in finance 28. oktobra vsakega leta.
3. Davek se plača neposredno Občini z uporabo obrazca F24 iz 17. člena Zakonske uredbe št. 241 z dne 9. 7. 1997 ali z drugimi oblikami plačila, ki jih določa zakon.
4. Davka ni treba plačati, če je znesek davka, ki ga letno dolguje davčni zavezanec za vse nepremičnine, ki jih poseduje ali uporablja, enak ali nižji od 12,00 EUR letno.
5. V skladu s 166. odstavkom 1. člena Zakona 296/2006 se znesek zaokroži za evro navzgor, če sta decimalni enaki ali večji od 50 centov, in za evro navzdol, če sta decimalni do 49 centov; na obrazcu F24 iz 17. člena Zakonske uredbe št. 241 z dne 9. 7. 1997 se morajo zneski zaokrožati za vsako šifro dajatve.
6. Za redno opravljena se štejejo plačila,
 - a) ki jih opravijo dediči v dvanajstih mesecih od datuma smrti davčnega zavezanca (brez nalaganja sankcij zaradi zamude pri plačilu) v skladu s 50. členom Zakona št. 449 z dne 27. 12. 1997;
 - b) če je roka za plačilo odložil občinski odbor za posebne primere.

17. člen – Napoved ILIA

1. Zavezanci morajo vložiti napoved do 30. junija leta, ki sledi letu pridobitve nepremičnine oziroma letu, v katerem je prišlo do sprememb na nepremičnini, pomembnih za odmero davka. Če ni sprememb v prijavljenih podatkih in izjavah, ki bi lahko vplivale na višino dolgovanega zneska, napoved velja tudi za leta, ki sledijo.
2. Napoved je mogoče oddati:
 - a) osebno v občinskem vložišču;
 - b) s priporočenim pismom s povratnico;
 - c) po elektronski pošti;
 - d) po certificirani elektronski pošti;

e) po certificirani elektronski pošti pooblaščenega davčnega posrednika, ki ima dovoljenje za elektronsko pošiljanje davčnih napovedi v skladu s tretjim odstavkom 3. člena UPR 322/1998 z nadaljnjimi spremembami in dopolnitvami na podlagi načinov, ki jih določa pristojni urad.

3. Če ima davčni zavezanec več stavb, za katere se v skladu z 9. členom DZ 17/2022 uporabljajo različne davčne stopnje, zavezanec v napovedi navede prvo stanovanjsko stavbo, ki ni prijavljena kot glavno ali temu enakovredno prebivališče iz 5. in 6. člena. Če davčni zavezanec ne izpolni te dolžnosti, bo občina za vse stanovanjske stavbe, ki niso prijavljene kot glavno ali temu enakovredno prebivališče, uporabila stopnjo iz tretjega odstavka 9. člena DZ 17/2022;

4. Že oddane napovedi za namene odmere davka IMU še nadalje veljajo, če so skladne z navedenim.

18. člen – Odgovorni višji uradnik za davek ILIA

1. S sklepom občinskega odbora je imenovan odgovorni višji uradnik, ki so mu dodeljene naloge in pristojnosti za organizacijo in upravljanje davka.

19. člen – Preiskovalna pooblastila

1. Za preverjanje dejanskega izpolnjevanja obveznosti iz naslova pristojbine lahko odgovorni višji uradnik pošlje zavezancu vprašalnike oziroma lahko brezplačno zahteva od uradov javnih organov ali od izvajalcev javnih služb podatke in informacije ter lahko pooblasti svoje uslužbence za ogled prostorov in površin, od katerih se plačuje dajatev, pod pogojem, da o tem obvesti zavezanca najkasneje 7 dni pred ogledom.

2. Če zavezanec ni pristal k sodelovanju pri nadzoru ali če okoliščine preprečujejo izvedbo ogleda na mestu, se nadzor lahko opravi zgolj na podlagi domnev v skladu z 2729. členom Civilnega zakonika.

20. člen – Nadzorna dejavnost in odmera

1. Občina popravi nepopolne in neresnične davčne napovedi oziroma nepopolna ali nepravočasna plačila davka ter po uradni dolžnosti opravi nadzor v zvezi z napovedmi, ki niso bile vložene, in z neplačilom davka ter o tem pisno obvesti zavezanca z utemeljenim obvestilom, poslanim s priporočenim pismom s povratnico ali certificirano elektronsko pošto (PEC). Odmerno odločbo v postopku po uradni dolžnosti je treba vročiti zavezancu do 31. decembra petega leta po letu, v katerem je bila ali bi morala biti predložena davčna napoved, oziroma v katerem je bil ali bi moral biti plačan davek, v nasprotnem primeru postopek zastara. V istem roku je treba izpodbijati ali naložiti davčne upravne sankcije.

2. Odmerne odločbe v postopku po uradni dolžnosti morajo biti obrazložene v zvezi z dejanskimi pogoji in pravnimi razlogi, zaradi katerih so bile izdane; če obrazložitev zadeva drugi akt, ki je zavezancu neznan oziroma ki ga zavezanec ni prejel, mora biti ta akt priložen odločbi, ki se nanj sklicuje, razen če odločba ne povzema bistvene vsebine akta. V obvestilu morajo biti navedeni tudi navedeni urad, pri katerem lahko zavezanec dobi dodatne informacije o vročenem aktu, uradna oseba za vodenje postopka, upravni organ, na katerega lahko zavezanec vloži zahtevo za ponovno odločanje o zadevi po uradni dolžnosti, način, rok in pristojni sodni organ, na katerega se lahko vloži pritožba zoper odločbo, ter poziv k plačilu v roku, ki je predviden za vložitev pritožbe. Obvestila podpiše odgovorni višji uradnik za davek.

3. Izterjave, ki izhajajo iz aktov iz tega člena, se opravijo na načine, ki jih določajo zakoni ali pravilniki.

21. člen – Obresti

1. Letni znesek obresti, če so predvidene, je določen po zakonsko določeni obrestni meri, veljavni na dan 1. januarja vsakega davčnega leta bodisi za odločbe o odmeri davka bodisi za povračilo.

2. Obresti se obračunavajo dnevno od dneva nastanka obveznosti plačila ali od dneva plačila.

22. člen – Sankcije

1. Kdor davka ne plača, ga plača le delno ali ga plača po izteku roka za plačilo, se kaznuje s sankcijo, ki jo določa 13. člen ZU 471/1997 z nadaljnjimi spremembami in dopolnitvami.
2. Kdor ne predloži napovedi ali navede neresnične podatke, se kaznuje s sankcijami, predvidenimi z zakonom.
3. Sankcije iz prvega in drugega odstavka se znižajo na eno tretjino, če zavezanec v roku za vložitev pritožbe plača sankcijo vključno z odmerjeno pristojbino in zaračunanimi obrestmi.

23. člen – Prisilna izterjava

1. Zneski, ki se izplačajo v skladu s 24. členom tega pravilnika, se prisilno izterjajo, če se ne nakažejo v roku, predvidenem za vložitev pritožbe, razen če se ne izvajajo v skladu z zakonskimi predpisi, ki veljajo v trenutku prisilne izterjave.
2. Ne izvaja se izterjava davčnih terjatev, tako neposredna kot prek zunanjih posrednikov, za zneske, ki skupno s sankcijami in z obrestmi znašajo 30,00 EUR ali manj za vsako davčno leto.
3. Zgoraj opredeljene mejne vrednosti ne veljajo, če terjatev izhaja iz ponavljajočega se neizpolnjevanja obveznosti plačila. V vsakem primeru pa se ne štejejo kot oprostitev dolgovane obveznosti.

24. člen – Davčni spor

1. Za spor veljajo določbe iz Zakonske uredbe št. 546 z dne 31. 12. 1992.

25. člen – Povračila in kompenzacija

1. V skladu s 168. odstavkom 1. člena Zakona št. 296 z dne 27. 12. 2006 se redno plačilo oziroma vračilo preplačane pristojbine ne opravi za zneske, ki so v davčnem letu manjši od 12,00 EUR. Omenjeni znesek se nanaša na skupno dolgovani znesek davka na podlagi letne odmere in ne na posamezni obrok akontacije ali preostali dolgovani znesek. Prav tako velja, da občina ne povrne zneskov, ki so nižji od zgoraj navedenega zneska.
2. Zavezanec lahko zahteva vračilo preplačanih zneskov pristojbine v petih letih od dneva, ko je bilo plačilo opravljeno, oziroma od dneva, ko je bila ugotovljena pravica do vračila. Vračilo se izvede v sto osemdesetih dneh od datuma vložitve zahteve.
3. Povrnjenim zneskom se prištejejo obresti, obračunane po obrestni meri, določeni v splošnem pravilniku o prihodkih (ali po zakonski obrestni meri, veljavni na dan 1. januarja vsakega leta na podlagi dnevnega obračunavanja). Obresti se začnejo obračunavati od dneva izvedbe plačila.
4. Zavezanec lahko na podlagi ustrezne vloge prosi za kompenzacijo nedolgovanih in vplačanih zneskov, ne da bi se pri tem obračunale obresti, z dolgovanimi zneski za isti davek v naslednjem roku za plačilo in do porabe davčnega dobropisa.
5. Zgoraj opredeljene mejne vrednosti ne veljajo, če terjatev izhaja iz ponavljajočega se neizpolnjevanja obveznosti plačila. V vsakem primeru pa se ne štejejo kot oprostitev dolgovane obveznosti.

5. NASLOV – PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen – Prehodne določbe

1. Za leto 2023 in skladno s sedmim odstavkom 9. člena se v vsakem primeru šteje, da so stavbe za opravljanje gospodarskih dejavnosti tiste, ki so razvrščene ali se lahko razvrstijo v naslednje razrede:
 - a) A/10
 - b) A/11, ob upoštevanju določb točke a) prvega odstavka 11. člena ter drugega in tretjega odstavka 9. člena;

- c) skupina B, ob upoštevanju določb 11. člena DZ 174/2022;
- d) C/1, C/3, C/5
- e) skupina D ob upoštevanju določb četrtega odstavka 9. člena.

27. člen – Začetek veljavnosti

1. Pravilnik začne veljati s 1. januarjem 2023. Od tega datuma se vsi predpisi, ki so v nasprotju z določbami tega pravilnika, razveljavijo.
2. Za vse, kar ni izrecno navedeno in urejeno v tem pravilniku, se uporabljajo veljavni predpisi.

=====